

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/30/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4419204048
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Radošická Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4419204048.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v spore žalobcu: Slovenská kancelária poisťovateľov, so sídlom Bratislava, Bajkalská 19B, IČO: 36 062 235, zastúpený Remedium Legal, s. r. o., Bratislava-mestská časť Petržalka, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: C. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom S. č. XXX, o zaplatenie 2 408,33 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 24. novembra 2020 č. k. 5Cb/67/2019-153 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu o zaplatenie 2 408,33 eura s príslušenstvom voči žalovanému zamietol a žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal. Po právnej stránke rozhodnutie odôvodnil ust. § 420 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), ako aj zisteným skutkovým stavom.

1.1. Vykonaným dokazovaním zistil, že žalobca sa voči žalovanému (šoférovi motorového vozidla) domáhal zaplatenia žalovanej sumy titulom náhrady škody podľa § 420 OZ. Tvrdil, že žalovaný dňa 03. 03. 2018 v Nemecku, v meste Q. spôsobil dopravnú nehodu, v dôsledku ktorej vznikla na inom motorovom vozidle zn. Opel, ktorého držiteľom bol v tom čase E. Y. (poškodený) škoda. Kanceláriou Systému zelenej karty, ktorá odškodnila nároky poškodeného, bola Národná kancelária so sídlom v Spolkovej republike Nemecko. Táto si následne uplatnila svoje nároky u žalobcu v súlade s čl. 5.1 Internal Regulations. Keďže k dátumu nehody nebolo k vozidlu, ktoré riadil žalovaný, uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, vznikla žalobcovi v zmysle § 24 ods. 2 písm. b/ Zákona o povinnom zmluvnom poistení povinnosť uhradiť poškodenému z poistného garančného fondu poistné plnenie dňa 29. 10. 2018 vo výške 2 753,89 eura, z ktorého suma 345,56 eura predstavuje poplatok systému poistnej karty, ktorý nárok si žalobca neuplatňuje. Žalobca v danej veci podal žalobu aj voči držiteľovi vozidla a voči nemu si uplatnil nárok podľa § 3 ods. 1 Zákona o PZP, § 24 ods. 7 a § 427 a nasl. OZ. Voči tejto osobe bolo konanie ukončené vydaním platobného rozkazu, ktorý nadobudol právoplatnosť. Voči žalovanému si uplatňuje nárok podľa § 420 OZ ako voči osobe, ktorá viedla motorové vozidlo a ktorá mala spôsobiť nehodu.

1.2. Ak žalobca tvrdí, že žalovaný v 2. rade v zmysle § 420 OZ zodpovedá za škodu, ktorú za neho plnil žalobca, musí uniesť dôkazné bremeno a svoje tvrdenie musí aj preukázať. Ako dôkaz preukazujúci porušenie právnej povinnosti žalobca predložil dôkazy o likvidácii poistnej udalosti v Nemecku a tzv. prvé oznámenie dopravnej nehody. Ide o oznámenie nehody, z ktorého nevyplýva, že by ho žalovaný podpísal, že by svoju zodpovednosť uznal a že by akceptoval svoju zodpovednosť v celom rozsahu. Pokiaľ ide o výšku samotnej škody, v oznámení sú uvedené obe, aj na aute riadenom žalovaným, ako aj na aute E. Y.. Ani jedna z týchto škôd nekorešponduje s tou, ktorá bola žalobcom preplatená. Žiadne

iné rozhodnutie príslušného nemeckého orgánu, ktorým bolo rozhodnuté o tom, kto zavinil nehodu, s uvedením, aké právne predpisy pritom porušil a v akom rozsahu zodpovedá za škodu, súdu predložené nebolo. Bolo preto povinnosťou žalobcu uniesť dôkazné bremeno v tomto smere. Z dôkazov, ktoré boli súdu predložené, nebolo možné jednoznačne vyvodiť zodpovednosť žalovaného za škodu v zmysle § 420 ods. 1 OZ v celom uplatnenom rozsahu. Žalobca nad všetky pochybnosti nepreukázal svoje tvrdenia a neozrejmil, prečo si uplatňuje nárok voči konateľovi držiteľa motorového vozidla podľa § 420 ods. 1 OZ, a prečo má za to, že v danom prípade je vylúčená aplikácia ust. § 420 ods. 2 OZ. Samotný žalobca bližšie nekonkretizoval porušenie povinnosti zo strany žalovaného, ani nešpecifikoval, akú konkrétnu právnu povinnosť žalovaný porušil. Z uvedených dôvodov žalobu zamietol.

1.3. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania, pretože mu žiadne nevznikli.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol v zákonnej lehote odvolaním žalobca, ktorý sa domáhal jeho zmeny a vyhovenia žaloby, alternatívne jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Svoje odvolanie odôvodňoval tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a nesprávnym procesným postupom mu bolo znemožnené uskutočňovať jeho procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

2.1. Poukázal na nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku a s jeho zdôvodnením v bode 9. sa nestotožňuje. Zastáva názor, že predložené „prvé oznámenie dopravnej nehody“ je relevantným dôkazom preukazujúcim zodpovednosť žalovaného za dopravnú nehodu. Predmetné oznámenie je vyhotovené policajnou inšpekciou V., a teda je nepochybné, že bolo vyhotovené zahraničným orgánom príslušným na poverenie a preskúmanie dopravnej nehody, ako aj na určenie zodpovedného subjektu za vznik nehody. Z predloženej listiny vyplýva, že porušenie právnej povinnosti žalovaným bolo vyriešené priamo na mieste dopravnej nehody uložením blokovej pokuty žalovanému. V oznámení zahraničnej polície je žalovaný označený za účastníka dopravnej nehody, pričom na strane č. 2 oznámenia sa uvádza „01 (spôsob označenia žalovaného v oznámení) poškodil pri cúvaní z pozemku osobné motorové vozidlo účastníčky 02, ktoré bolo riadne zaparkované na pravom okraji vozovky“ a zároveň ako príčina dopravnej nehody je uvedená „chyba pri otáčaní a cúvaní“. Na základe uvedeného mu preto nie je zrejmé, z akého dôvodu súd nezohľadnil predložené oznámenie zahraničnej polície, ktoré jednoznačne preukazuje všetky relevantné skutočnosti nevyhnutné pre určenie zodpovednosti žalovaného za spôsobenú škodu. Súd uvedené oznámenie ani len nespomenul v súvislosti so zavinení dopravných nehody. Spomenul ho len v súvislosti s výškou škody, ktorej určenie však nie je v kompetencii policajnej inšpekcie, nakoľko ide len o orientačný odhad pre určenie závažnosti protiprávneho konania žalovaného. Posúdenie výšky škody na mieste nehody zároveň nemôže byť záväzná pre ďalšie posúdenie a určenie finálnej skutočnej škody, nakoľko jej výška môže byť určená až detailnou ohliadkou kompetentného technika.

2.2. Poukazuje na to, že v konaní si splnil svoju dôkaznú povinnosť a súdu predložil oznámenie o dopravnej nehode, ktoré bolo vyhotovené príslušnou zahraničnou políciou. Má teda za to, že svoje tvrdenie o porušení právnej povinnosti žalovaným a jeho zodpovednosti za vzniknutú škodu riadne preukázal. V tejto súvislosti poukazuje na nesprávny procesný postup súdu, ktorý sám z vlastnej iniciatívy a bez akéhokoľvek dôvodu nerešpektoval obsah listiny vyhotovenej zahraničnou políciou, a teda nerešpektoval závery a zistenia zahraničnej polície, ktorá prešetrovala predmetnú dopravnú nehodu. Svoju povinnosť tvrdenia si v konaní splnil poukázaním na to, že žalovaný zodpovedá podľa § 420 ods. 1 OZ za škodu spôsobenú porušením právnej povinnosti s odkazom na príslušné oznámenie o dopravnej nehode, z ktorej vyplýva porušenie pravidiel cestnej premávky. Poukázal na ust. § 193 CSP, v zmysle ktorého je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt, postihnutelný podľa osobitného predpisu a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti. V danom prípade bola dopravná nehoda prešetrená príslušnou zahraničnou políciou, ktorá určila ako vinníka dopravnej nehody žalovaného a uložila mu na mieste blokujúcu pokutu za porušenie pravidiel cestnej premávky. Z predložených listinných dôkazov vyplýva, že dopravná nehoda bola spôsobená v Spolkovej republike Nemecko, a teda podľa názoru žalobcu, súd nie je oprávnený spochybňovať rozhodnutie príslušného zahraničného orgánu o zavinení žalovaného na dopravnej nehode. S ohľadom na skutočnosť, že v konaní predložil oznámenie zahraničnej polície o dopravnej nehode, má za to, že v konaní nie je

potrebné skúmať, akého porušenia právnej povinnosti sa mal žalovaný dopustiť, nakoľko súd je viazaný rozhodnutím zahraničnej polície, ktorým bol za vinníka dopravnej nehody označený žalovaný.

2.3. Napokon poukázal na absurdný záver súdu, ktorý uzavrel, že je povinný preukázať skutočnosť, že žalovaný nekonal v mene právnickej osoby, a to len z dôvodu, že podľa výpisu z obchodného registra je konateľom obchodnej spoločnosti COSART SK s. r. o. Je na žalovanom, aby v prípade, ak konal v mene právnickej osoby v rámci svojej podnikateľskej činnosti, preukázal, že nezodpovedá za škodu podľa ustanovenia Občianskeho zákonníka. V nadväznosti na dôkazné bremeno strán sporu uvádza, že žalovaný je povinný (za predpokladu, že chce byť úspešný v spore) tvrdiť.

2.4. Je toho názoru, že súd prvej inštancie mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, keď bez akéhokoľvek dôvodu a zvláštnej iniciatívy rozporoval skutkové tvrdenia žalobcu, ktoré preukázal aj listinnými dôkazmi. Poukazuje na skutočnosť, že zavinenie dopravnej nehody zo strany žalovaného, resp. spôsob jeho konania, nebol medzi stranami sporu spornými, t. j. bol v súlade s § 151 ods. 1 CSP nesporným skutkovým tvrdením a z toho dôvodu považuje postup súdu za porušenie práva na spravodlivý proces, nakoľko súd z vlastnej iniciatívy rozporoval skutkové tvrdenia strán sporu, ktoré neboli sporné.

3. Žalovaný sa k podanému odvolaniu žalobcu nevyjadril.

4. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok - ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie žalobcu bolo podané včas, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP) a po skonštatovaní, že odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom podaného odvolania (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP) a po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v jeho zamietajúcom výroku (I.), ako aj v súvisiacom výroku o nároku na náhradu trov konania (II.) je potrebné podľa § 389 odsek 1 písmeno b/ CSP zrušiť a vec mu podľa § 391 odsek 1 CSP vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Žalobca sa pôvodne podanou žalobou domáhal od pôvodne žalovaného v 1 rade COSART SK s. r. o. a žalovaného v 2. rade C. F., aby mu zaplatili spoločne a nerozdielne sumu 2 408,33 eura s úrokom z omeškania 5% ročne z uvedenej sumy od 03. 12. 2018 do zaplatenia. Svoj nárok si voči žalovanému v 1. rade uplatňoval ako voči držiteľovi motorového vozidla v súlade s ust. § 24 ods. 7 zák. č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Voči žalovanému v 2. rade ako voči šoférovi motorového vozidla si svoj nárok uplatňoval podľa § 420 ods. 1 OZ. Žalobca z poistného garančného fondu plnil za pôvodne žalovaného v 1. rade, a to z dôvodu, že žalovaný v 2. rade spôsobil dňa 03. 03. 2018 v Nemecku dopravnú nehodu, v dôsledku ktorej vznikla na inom motorovom vozidle zn. Opel, ktorého držiteľ bol v tom čase E. Y., škoda. Kanceláriou Systému zelenej karty došlo k odškodneniu nárokov poškodeného, a to Národnou kanceláriou so sídlom v Spolkovej republike Nemecko, ktorá si následne uplatnila svoje nároky u žalobcu v súlade s čl. 5.1 Internal Regulations. K dátumu nehody nemal pôvodne žalovaný v 1. rade uzavreté poistné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Voči pôvodne žalovanému v 1. rade bolo rozhodnuté platobným rozkazom, vydaným OS Nové Zámky dňa 03. 09. 2019 č. k. 5Cb 67/2019-84, ktorý nadobudol voči pôvodne žalovanému v 1. rade (COSART SK s. r. o., so sídlom Čechy 135 právoplatnosť dňa 21. 10. 2019. Voči žalovanému v 2. rade - C. F. došlo k zrušeniu platobného rozkazu z dôvodu, že sa mu tento nepodarilo doručiť. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom voči nemu žalobu zamietol z dôvodu, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, keď z predložených dôkazov nebolo možné jednoznačne vyvodiť zodpovednosť žalovaného za škodu v zmysle § 420 ods. 1 OZ.

6. Podľa § 389 odsek 1 písmeno b/ CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

7. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotno-právnu, tak aj procesno-právnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania (§ 379 CSP), ak aj dôvodmi podaného odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), ktoré účastník môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty. Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojim dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu.

8. Právne posudzovanie veci je činnosť súdu, pri ktorej skutkový stav (zistený aj na základe podkladov predložených stranami sporu) podriaďuje pod skutkovú podstatu príslušnej právnej normy, na základe čoho dospieva k záveru, či sa právo prizná, alebo neprizná. Súd pri tejto činnosti rieši právne otázky (questio iuris). Ich riešeniu predchádza riešenie skutkových otázok (questio facti), teda zistenie skutkového stavu. Právne posúdenie je všeobecne nesprávne, ak sa súd dopustil omylu pri tejto činnosti, t. j. ak posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá alebo správne určenú právnu normu nesprávne vyložil, príp. ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

9. Podľa článku 8 CSP, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

10. Podľa § 132 odsek 1 CSP, v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

10.1. Podľa § 132 odsek 2 CSP, opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.

10.2. Podľa § 132 odsek 3 CSP, žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť.

11. Podľa § 150 odsek 1 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

11.1. Podľa § 150 odsek 2 CSP, na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

12. Podľa § 151 odsek 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

12.1. Podľa § 151 odsek 2 CSP, ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

13. Jednou zo základných procesných povinností strany sporu je povinnosť tvrdiť. Stranu sporu zaťažuje bremeno tvrdenia. Schopnosť strany sporu uniesť bremeno tvrdenia spolu s dôkazným bremenom je predpokladom pre úspech v spore. Nesplnenie povinnosti tvrdiť má pre stranu sporu procesno-právnu sankciu, a to v podobe prehry v spore. Prejaví sa v meritórnom rozhodnutí. Posúdenie otázky, ktorá strana sporu je povinná tvrdiť a aký je obsah je povinnosti tvrdiť, teda, kto a aké tvrdenia má uviesť, sa odvíja od hmotného práva. Strana sporu je povinná tvrdiť skutočnosti, ktoré sú na základe hmotného práva spôsobilé priviesť jej úspech v spore. Procesnej povinnosti strany sporu uviesť skutkové tvrdenia zodpovedá procesná povinnosť protistrany poprieť tvrdené skutočnosti.

14. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer strán sporu. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena. Na povinnosť tvrdenia nadväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti. Pokiaľ sú tieto skutočnosti preukázané, žalobca uniesol tak bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazu. Žalovaný nie je procesným subjektom, ktorého by sa vyššie spomenuté procesné povinnosti netýkali; pokiaľ sa chce v konaní úspešne brániť, musí poprieť skutkové tvrdenia, a na svoje tvrdenie musí označiť dôkazy. Teória v tejto súvislosti hovorí o tzv. presúvaní

dôkazného bremena. Ide tu o rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi stranami v závislosti na aktuálnom stave (priebehu) konania a na tom, ako právna norma vymedzuje práva a povinnosti strán hmotno-právneho vzťahu.

15. Otázka splnenia povinnosti tvrdenia a povinnosti označiť na preukázanie tvrdení dôkazy musí súd vždy riešiť so zreteľom na individuálne okolnosti prejednávanej veci.

16. Podľa § 24 odsek 1 písmeno b/ zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len "Zákon o PZP"), kancelária poisťovateľov poskytuje z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti.

16.1. Podľa § 24 odsek 7 Zákona o PZP, kancelária má právo proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa odseku 2 písm. a/, b/, f/ a g/, na náhradu toho, čo za neho plnila. Kancelária má právo proti poisťovateľovi na náhradu toho, čo plnila za poisteného podľa odseku 2 písm. c/ a podľa § 24a odsek 1 písm. a/. Kancelária je povinná požadovať od príslušnej kancelárie poisťovateľov náhradu toho, čo plnila poškodenému podľa odseku 2 písm. e/.

17. Podľa článku 3.1 Interných pravidiel schválených Radou kancelárií, zverejnených v oficiálnom Vestníku EÚ pod č. L 192/23 vyplýva, že akonáhle je kancelária informovaná o nehode, ku ktorej došlo na území krajiny, v ktorej pôsobí a na ktorej sa zúčastňuje vozidlo z inej krajiny, zaháji bez meškania, bez toho, aby čakala na formálne uplatnenie nároku, šetrenie okolností tejto nehody.

18. Podľa článku 3.4 Interných pravidiel, kancelária vo svojej neobmedzenej pôsobnosti vybaví všetky nároky v súlade s právnymi a vykonávacími predpismi použiteľnými v krajine, ku ktorej došlo k nehode a ktoré súvisia so zodpovednosťou za spôsobenú škodu, náhradou škody z poškodených a povinným poistením zodpovednosti v najlepšom záujme poisťovateľa, ktorý vydal zelenú kartu alebo poistku, alebo ak je to namieste, v najlepšom záujme príslušnej kancelárie. Kancelária je výlučne spôsobilá vo všetkých veciach týkajúcich sa výklad práva použiteľného v krajine, ku ktorej došlo k nehode.

19. Podľa § 420 odsek 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

20. Podľa § 427 odsek 1 Občianskeho zákonníka, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky. Rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

21. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe nárok Slovenskej kancelárie poisťovateľov proti tomu, kto zodpovedá za škodu na náhradu toho, čo za neho plnila (§ 24 ods. 7 Zákona o PZP), je regresným nárokom, a nie právom na náhradu škody (rozsudok NS SR sp. zn. 3 Cdo 326/2009 z 22. 09. 2010, uznesenie NS SR sp. zn. 4 Cdo 284/2010 z 28. 10. 2011). Nárok žalobcu na zaplatenie žalovanej sumy (poistného plnenia) má teda povahu originálneho nároku, a nie nároku na náhradu škody. Ide o právo uplatnené v zmysle § 24 odsek 7 Zákona o PZP, keď sa žalobca domáha toho, čo bol povinný plniť a aj plnil v Nemeckej kancelárii poisťovateľov. V tomto prípade ide o zvláštny nárok poisťovne, vyplývajúci zo špeciálneho právneho predpisu, a to Zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Samotná skutočnosť, že právne predpisy zaväzujú žalobcu poskytnúť poistné plnenie kancelárii poisťovateľov v inom štáte však sama o sebe ešte nezakladá automaticky povinnosť pôvodne žalovaného v 1. a 2. rade na zaplatenie regresného nároku. Predpokladom plnenia žalobcu je teda tá skutočnosť, že žalobca platil škodu poškodeným za osobu, ktorá nemá poistenie zodpovednosti za škodu, avšak kumulatívne táto osoba zároveň musí byť zodpovedná za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

22. Odvolací súd pre potreby posúdenia v danej veci dodáva, že žalobca nie je oprávnený prehodnocovať oprávnenosť nároku na náhradu škody, ktorá bola spracovaná Národnou kanceláriou so sídlom v Spolkovej republike Nemecko (Nemecká kancelária poisťovateľov) a požadovaný nárok bola povinná uhradiť tak, ako to aj urobila. Žalobca tak postupoval správne v súlade s dohodou

medzinárodnými kancelármi poisťovateľov členských štátov Európskeho hospodárskeho priestoru a ostatnými pridruženými štátmi, podľa ktorej sa podpísané kancelárie zaviazali dodržiavať záväzné ustanovenia, ako aj nezáväzné ustanovenia oddielov II. a III. Vnútrošných predpisov prijatých Radou kancelárií dňa 30. 05. 2002.

23. V danom prípade je potrebné vychádzať z označených skutkových tvrdení, ale aj listinných dôkazov predložených žalobcom, a na druhej strane, zo skutočnosti, že pôvodne žalovaní v 1. a 2. rade boli absolútne nečinní, keď pôvodne žalovaný v 1. rade nepodal odpor voči vydanému platobnému rozkazu a tento voči nemu nadobudol právoplatnosť, a žalovaný v 2. rade sa pre nedoručenie platobného rozkazu nezúčastňoval konania pred súdom prvej inštancie, na žalobu a listinné dôkazy žiadnym spôsobom nereagoval, ani žiadnym spôsobom tvrdenia žalobcu nevyvrátil tak, aby to malo právnu relevanciu.

23.1. Z obsahu spisu je nesporné, že žalobca predložil ako listinný dôkaz „prvé oznámenie dopravnej nehody“, ktoré je relevantným dôkazom preukazujúcim zodpovednosť žalovaného za dopravnú nehodu. Uvedené oznámenie bolo vyhotovené Policajnou inšpekciovou V., teda zahraničným orgánom príslušným na preverenie a preskúmanie dopravnej nehody. Z uvedenej listiny zároveň vyplynulo, že došlo k porušeniu právnej povinnosti žalovaným, ktoré bolo vyriešené na mieste uložením blokovacej pokuty. Z uvedeného oznámenia, a to zo stručného opisu skutkovej podstaty, vyplynulo aj to, že O1 (žalovaný) poškodil pri cúvaní z pozemku osobné motorové vozidlo účastníčky O2, ktoré bolo riadne zaparkované na pravom okraji vozovky. Z uvedeného oznámenia preto je zrejme a preukázaná príčina dopravnej nehody, ako aj vinník. Žalobca ďalej preukázal listinným dôkazom likvidáciu škody v zahraničí (č. I. 17), výšku zaplatenej škody, pričom súdu predložil aj podrobnú kalkuláciu nákladov na opravu (č. I. 33), ako aj faktúru, ktorou boli vyfakturované náklady na opravu motorového vozidla zn. Opel v servise.

24. Záverom odvolací súd vyslovuje ten právny záver, že žalobca listinnými dôkazmi preukázal svoj nárok, ako aj zavinenie dopravnej nehody zo strany žalovaného, a vzhľadom na to, že tieto skutočnosti žalovaný v konaní nerozporoval, resp. bol nečinný, je potrebné vychádzať z ust. § 151 ods. 1, 2 CSP, v zmysle ktorého skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

25. Vzhľadom k vyššie uvedenému, súd prvej inštancie predložené listinné dôkazy žalobcom nesprávne vyhodnotil, pričom sa vo svojom rozhodnutí nimi ani dostatočne nevysporiadal, predložené listinné dôkazy nesprávne nepovažoval za dostatočné, resp. ako keby z nich nevychádzal, je preto potrebné považovať rozsudok súdu prvej inštancie aj za nepreskúmateľný. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude opätovne posúdiť nárok žalobcu, pričom bude vychádzať z listinných dôkazov predložených žalobcom, ktoré žalovaným neboli popreté, a preto je ich potrebné považovať za nesporné. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude opätovne rozhodnúť, pričom je povinný svoje rozhodnutie odôvodniť v zmysle § 220 ods. 2 CSP tak, aby bolo preskúmateľné odvolacím súdom v prípade podaného odvolania.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).